

hans Stolemester; thi hvad er det, han har gjort? Han har siddet og ikke hørt efter i Timen, og saa rejser han sig alligevel op med største Fjendighed og korekser og Stolemesterererne baade mig og Ministerieret og os alle sammen. Jeg brugte ganske vist Ordet „tendencios“, men ikke som mit eget Udtryk, jeg brugte det, idet jeg anførte, hvad der af den højtærede Konseilspræsident var sagt nede i Folketinget. Naar jeg nu gentager dette, er det ganske umuligt, indser det ærede Medlem, at Folketinget kan tage mig det fortrydeligt op. Dette fandt det jo ganske i sin Orden, da det blev sagt nede i Folketinget, der var ikke en, som der sagde noget imod det. Nej, det ærede Medlem kan være glad ved, at jeg ikke er hans Stolemester, thi saa vilde han ikke være sluppen ganske helstændigt fra saaledes at staa op, naar man ikke har hørt efter, og alligevel Stolemesterererne. — Saa bebrejdede det ærede Medlem mig, at jeg havde talt om Provisorier. Jeg har ikke nævnt Provisorier. Det ærede Medlem maa læse bedre over i Morgen, naar han ser mine Udtalelser i Tidenden. Jeg har derimod antydet Muligheden af en Konflikt; men jeg ser ikke rettere, end at det var jeg fuldt berettiget til efter de Udtalelser, som vare faldne i Folketinget ved 3dje Behandling. Det ærede Medlem kom jo selv ind paa det og bebrejdede Konseilspræsidenten hans Udtalelser, hvor kan han saa begynde at bebrejde mig, at jeg har talt derom, naar jeg kun har omtalt, hvad der allerede er kommet frem nede i det andet Ting. — Saa vilte det sig alligevel, at ved Udsigten til Konflikt og saa alvorlige Ting som Opløsning, Ministerstifte, og jeg ved ikke hvad, siger det ærede Medlem: ja, vi ere lige glade, vi kunne ikke ønske noget bedre, end at man vil komme frem med det. Maa jeg nu spørge, er saa Sagen ikke den, at de Herrer gladelig tale om en saadan Udvikling i den Retning? Mine Udtalelser gik i Retning af at beklage, at Folketinget ikke havde vist bedre Omtanke og mere Hensyntagen over for et saa hensynsfuldt Ministerium. Folketinget har derfor ikke noget at beklage sig over med Hensyn til mine Udtalelser. Snarere tror jeg, at de derne kunne beklage sig over den Maade, hvorpaa det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds tager denne Sag.

**Det. Hansen:** Jeg smigrer mig med at have hørt hvert Ord, som det ærede Medlem sagde, og det har jeg ogsaa, saa jeg behøver ikke at læse Rigsdagstidenden. Jeg bemærkede nu, da det ærede Medlem havde Ordet, at Tonen havde faaet en noget anden

Karakter; hele Skarpheden var gaaet deraf, og jeg tror, at det Billede, jeg brugte, om at male Fanden paa Bæggen, har gjort noget Indtryk paa ham. Det skulde glæde mig, om det ærede kongevalgte Medlem og jeg kunde være enige som, at Situationen ikke er saa farlig, om baade den højtærede Konseilspræsident nede i Folketinget og det ærede 4de kongevalgte Medlem stilledes. Jeg har gentagende i mit første Foredrag sagt, at jeg har stor Tro til den sunde Fornuft og, lad mig tilføje, til den Erfaring, vi have fra de sidste 15 Aar, og i Genhold dertil glæder det mig at se, at vi forhaabentlig seje mere ind i smult Vand, end det saa ud til ved denne Forhandlings Begyndelse.

**Krigsministeren (Schnack):** Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil tillade mig at fremsætte i Anledning af de Ytringer, der før faldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Det. Hansen). Det ærede Medlem talte for det første om, hvor mange Procent hele Medsættelsen af mit Budget udgjorde. Jeg skal i al Almindelighed bemærke, at saaledes har man ikke ganske Lov til at bedømme Sagen. Naar f. Eks. større Vedligeholdelsesudgifter nedsættes fra 74,000 til 56,000 Kr., saa er det en Medsættelse, der har en effektiv Betydning, der ikke bliver mindre, fordi Medsættelsen over hele Linien kun udgør  $\frac{1}{4}$  eller  $\frac{1}{10}$  pCt. — Dernæst maa jeg endnu gøre en rent saglig Bemærkning, idet det ærede Medlem udtalte — jeg erindrer ikke Ordene — men Meningen var i alt Fald, at det svækkede min Argumentation meget, at jeg havde forlangt tre Bevillinger kun i den Hensigt at holde mine Maskiner vedlige. Jeg er overbevist om, at Tidenden vil vise, at saaledes har jeg ikke sagt. Jeg sagde, at med Hensyn til disse Bevillingers rent militære Betydning vilde jeg henvisse til, hvad jeg havde sagt i Folketinget, men skulde yderligere anføre et særligt Moment, hvorfor jeg ønskede saadanne Bevillinger. — Naar jeg dernæst udtalte, at jeg kunde tage andre Bevillinger i Stedet for, skulde det efter den ærede Talers Mening vise, at mine Ønsker vare mindre begrundede. Jeg tror dog, at naar man rigtig ser efter, vil det vise sig ikke at være saa. Jeg skal nemlig gøre opmærksom paa, at der f. Eks. i Fjor blev forlangt 12 Cm. Gaubiker i Aar har jeg forlangt 15 Cm. Gaubiker. Det er nu ikke saa unaturligt, at det fra Krigsministeriets Standpunkt kan være temmelig ligegyldigt, om jeg i Aar faar det ene eller det andet. Jeg sagde udtrykkelig, at jeg blandt andet holdt paa de 15 Cm.s, fordi Summen derved blev mindre,